

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
กีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖

การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กก ๕๑๑๐/๒๓๙๒ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่มาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอาชีพที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้ สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๗ ที่ประสงค์จะขอรับการช่วยเหลือ การส่งเสริม และการสนับสนุนจากกองทุน ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการบริหารกองทุน นั้น เพื่อให้เกิด ความชัดเจน และเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงขอความอนุเคราะห์สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า กรณีสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ประสงค์ขอรับ ความช่วยเหลือ การส่งเสริม และการสนับสนุนจากกองทุน ต้องเป็นสโมสรหรือสมาคมที่ได้ดำเนินการ จดแจ้งต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ อย่างไร และหากสโมสรหรือสมาคมยังมิได้จดทะเบียน จะสามารถดำเนินการขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนจากกองทุนได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม กีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖

ต่อมาการกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือที่ กก ๕๑๑๐/๓๒๔๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอส่งข้อเท็จจริงและเอกสารเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และขอหารือในประเด็น ข้อกฎหมายเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดบทนิยามว่า “กีฬาอาชีพ” หมายความว่า กีฬาที่จัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบ ตามมาตรฐานสากลและมีนักกีฬาอาชีพเข้าร่วมการแข่งขันกัน โดยมีรายได้จากการแข่งขัน ตามชนิด หรือประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม กีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้ สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพจดทะเบียนการดำเนินการ ต่อนายทะเบียน และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพให้นักกีฬา

อาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพยื่นขอจดทะเบียนการเป็นนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ
ต่อนายทะเบียน

ปัจจุบันคณะกรรมการกีฬาอาชีพอยู่ระหว่างการพิจารณากำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาอาชีพ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมทั้งอยู่ระหว่างการจัดทำระเบียบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการดำเนินการของสโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพตามมาตรา ๑๗ และการจดทะเบียนการเป็นนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาอาชีพของการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายว่า ระหว่างที่ยังไม่มีการออกประกาศกำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาอาชีพ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระหว่างที่ยังไม่มีการออกระเบียบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการดำเนินการของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ ตามมาตรา ๑๗ และระเบียบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการดำเนินการของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่บัญญัติว่า “บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอาชีพที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” จะสามารถนำข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ใช้บังคับ มาใช้ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาอาชีพได้เพียงไร การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงขอหารือในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. ในการพิจารณาให้การคุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ และสโมสรกีฬาอาชีพ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ จะสามารถนำชนิดกีฬาอาชีพที่ได้มีการประกาศไว้ตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริม และการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้ในการดำเนินการระหว่างที่ยังไม่มีการประกาศชนิดหรือประเภทกีฬาอาชีพตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่

๒. สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ยังมิได้จดทะเบียนการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ และนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพที่ยังมิได้จดทะเบียนการเป็นนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ ตามมาตรา ๒๙ จะสามารถขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี โดยอาศัยข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ใช้บังคับอยู่เดิม โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่

๓. ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพจะสามารถขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอาศัยข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ใช้บังคับอยู่เดิม โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในการพิจารณาให้การคุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ และสโมสรกีฬาอาชีพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ จะสามารถนำชนิดกีฬาอาชีพที่ได้มีการประกาศไว้ตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริม และการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้ในการดำเนินการระหว่างที่ยังไม่มีการประกาศชนิดหรือประเภทกีฬาอาชีพตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ เห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญในการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับกีฬาอาชีพหลายประการทั้งในเรื่องการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากีฬาอาชีพ รวมทั้งมีบทบัญญัติในเรื่องโทษทั้งทางปกครองและอาญา เช่น โทษทางปกครองสำหรับสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ไม่จัดแจ้งการดำเนินการ หรือไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดข้อมูล หรือรายการหลักฐานที่ได้เคยยื่นขอจัดแจ้งไว้ตามมาตรา ๕๘^๑ โทษทางปกครองสำหรับสโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพที่ไม่ดูแลนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และบรรดากองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขันซึ่งนิยมชมชอบนักกีฬาอาชีพ หรือทีมของตนที่อยู่ภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้อยู่ในความเรียบร้อยตามมาตรา ๖๑^๒ โทษอาญาสำหรับผู้ให้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่นักกีฬาอาชีพหรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้นักกีฬาอาชีพกระทำการล้มกีฬาตามมาตรา ๖๔^๓ หรือโทษอาญาสำหรับผู้ตัดสินที่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อทำหน้าที่ตัดสินไม่เป็นไปตามระเบียบหรือกติกาการแข่งขันหรือทำหน้าที่ตัดสินอย่างไม่ถูกต้องเที่ยงธรรมตามมาตรา ๖๗^๔ การกำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาอาชีพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงมีผลกระทบต่อนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ และสโมสรกีฬาอาชีพที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ

^๑มาตรา ๕๘ สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่จัดแจ้งการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดข้อมูล หรือรายการหลักฐานที่ได้เคยยื่นขอจัดแจ้งไว้แล้วตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

^๒มาตรา ๖๑ สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ดูแลนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และบรรดากองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขันซึ่งนิยมชมชอบนักกีฬาอาชีพ หรือทีมของตนที่อยู่ภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้อยู่ในความเรียบร้อยตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

^๓มาตรา ๖๔ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่นักกีฬาอาชีพหรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้นักกีฬาอาชีพกระทำการล้มกีฬา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๔มาตรา ๖๗ ผู้ตัดสินใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อทำหน้าที่ตัดสินไม่เป็นไปตามระเบียบหรือกติกาการแข่งขันหรือทำหน้าที่ตัดสินอย่างไม่ถูกต้องเที่ยงธรรม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงได้กำหนดบทนิยามคำว่า “กีฬาสี” ไว้โดยเฉพาะในมาตรา ๔^๕ ให้ความหมายว่า กีฬาที่จัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากลและมีนักกีฬาสีเข้าร่วมแข่งขันกัน โดยมีรายได้จากการแข่งขันตามชนิดหรือประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และบัญญัติให้คณะกรรมการกีฬาสีมีอำนาจหน้าที่กำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาที่ให้อำนาจหน้าที่ให้ถือว่าเป็นกีฬาสีตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๑๑ (๔)^๖ ดังนั้น คณะกรรมการกีฬาสีจึงต้องดำเนินการประกาศกำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาสีตามบทนิยามคำว่า “กีฬาสี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเสียก่อนว่า ชนิดหรือประเภทกีฬาสีใดที่จะได้รับการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๖

สำหรับปัญหาว่าจะสามารถนำชนิดกีฬาสีที่ได้มีการประกาศไว้ตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาสี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริมและการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ในการดำเนินการระหว่างที่ยังไม่มีการประกาศชนิดหรือประเภทกีฬาสีตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๔^๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้บัญญัติให้ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาสีที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แม้เดิมก่อนการใช้บังคับพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๖ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ให้การส่งเสริมกีฬาสีโดยอาศัยเงินจากกองทุนส่งเสริมกีฬาสีที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลตามข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมกีฬาสี พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในข้อ ๓^๘ แห่งข้อบังคับดังกล่าวได้กำหนดบทนิยามคำว่า “กีฬาสี” ให้ความหมายว่า การแข่งขันกีฬาซึ่งมีค่าตอบแทนตามชนิดกีฬาที่

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กีฬาสี” หมายความว่า กีฬาที่จัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล และมีนักกีฬาสีเข้าร่วมแข่งขันกัน โดยมีรายได้จากการแข่งขัน ตามชนิดหรือประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) กำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาที่ให้อำนาจเป็นกีฬาสีตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๗๔ ให้ออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาสีที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“กีฬาสี” หมายความว่า การแข่งขันกีฬาซึ่งมีค่าตอบแทนตามชนิดกีฬาที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด ซึ่งในเวลาต่อมาคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ ได้กำหนดชนิดกีฬาอาชีพที่มีสิทธิได้รับการส่งเสริมจากกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ จำนวน ๑๒ รายการ ขึ้นตามข้อ ๔^๙ แห่งประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริม และการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริม และการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอาชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่บทบัญญัติตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง^{๑๐} ดังกล่าว บัญญัติให้ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ เท่านั้น เมื่อมาตรา ๔^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดนิยามคำว่า “กีฬาอาชีพ” ไว้ต่างจากนิยามคำว่า “กีฬาอาชีพ” ที่กำหนดไว้ในข้อ ๓^{๑๒} แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์และการจัดการกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ได้ใช้เป็นหลักในการกำหนดชนิดกีฬาอาชีพตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริม และการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ถือได้ว่าประกาศทั้งสองฉบับดังกล่าวในส่วนที่กำหนดชนิดกีฬาอาชีพขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับได้

ประเด็นที่สอง สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ยังมิได้จัดแจ้งการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ และนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพที่ยังมิได้จัดแจ้งการเป็นนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพตามมาตรา ๒๙ จะสามารถขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอาศัยข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ใช้บังคับอยู่เดิม โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ **และประเด็นที่สาม** ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพจะสามารถขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอาศัยข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ใช้บังคับอยู่เดิม

^๙ข้อ ๔ ให้กำหนดชนิดกีฬาอาชีพในการส่งเสริมกีฬาอาชีพ มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) กอล์ฟ
- (๒) ฟุตบอล
- (๓) ตะกร้อ
- (๔) เทนนิส
- (๕) แบดมินตัน
- (๖) วอลเลย์บอล
- (๗) บิลเลียดและสนุกเกอร์
- (๘) เทเบิลเทนนิส
- (๙) โบว์ลิ่ง
- (๑๐) การแข่งรถจักรยานยนต์
- (๑๑) การแข่งขันรถยนต์
- (๑๒) บาสเกตบอล

ชนิดกีฬาอาชีพตามวรรคหนึ่งรายการใดเป็นรายการที่มีสิทธิขอรับการสนับสนุน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพประกาศกำหนด

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขอรับการส่งเสริม และการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่กำหนดชนิดกีฬาอาชีพชุดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ และไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นที่สองและประเด็นที่สามแต่อย่างใด

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๘